

yderligere Udsættelse af Sagen at komme bort fra Lovens Bestemmelse i saa Henseende, ligesom jeg maa betragte det som ugørligt at opnaa Gennemførelsen af Socialdemokratiets oprindelige Plan.

Den det foreliggende Forslag ledende Byggeplan kunde jeg ved dens Fremlæggelse ikke finde tilfredsstillende. Efter at der imidlertid ved Ændringsforslag Nr. 1, Litra d. i det af Flertallet stillede Ændringsforslag tilvejebringes saa gode Færdselsveje, som det under de forhaandenværende Omstændigheder er muligt at opnaa, og det endvidere af Flertallet udtales, at en delvis Fjernelse af Bygningerne ved Ridebanen bliver at tage under Overvejelse, dersom det maatte vise sig, at Færdselen senere maatte kræve mere Plads til Gennemkørsel end den, der nu tilvejebringes, og da endelig den Rigsdagen forbeholdte Del af Bygningen ved de øvrige Punkter i Ændringsforslaget efter mit Skøn faar en mere tilfredsstillende Indretning end efter den oprindelige Plan, har jeg ikke taget i Betænkning at slutte mig til Flertallets Ændringsforslag og dermed til den endelige Vedtagelse af det foreliggende, saaledes ændrede Forslag.

Et *Mindretal* (Bluhme) slutter sig betingelsesvis til Flertalsindstillingen, for saa vidt som jeg mener, at den Thorvald Jørgensenske modificerede Plan under nedennævnte Forudsætninger maa siges tilfredsstillende at løse den stillede Opgave.

Den samler under eet Tag den udøvende, den dømmende og den lovgivende Magt — en Tanke, der i sig selv er smuk og for saa vidt ejendommelig, som den ikke findes realiseret i noget andet Land.

Den Thorvald Jørgensen'ske Plan, om den udføres, vil vel berige vor Hovedstad med et arkitektonisk Pragtværk, men kun under nedennævnte Betingelser tør jeg anbefale at stemme for dens Udførelse, thi først da vil Bygningen selv komme til sin Ret, og navnlig kun da vil der være skaffet den lovgivende Magt en denne værdig og passende fremtrædende Plads under det fælles Tag.

Thi den Indvending, der er gjort mod Planen, at Rigsdagen gives Præget af en underordnet Stilling ved at være henlagt ikke alene til en Sidebygning, set fra den saakaldte Slotsplads, men yderligere med Hovedindgang fra en skummel og mørk Baggaard, er berettiget.

Denne Indvending vil imidlertid bortfalde, hvis man, som jeg under Sagens 1ste Behandling pegede paa, nedrev det store kongelige Biblioteks gamle Bygning og yderligere borttog de daarlige og ret værdiløse Smaabygninger paa Tøjhuspladsen mellem fornævnte og den ny Biblioteksbygning samt de gamle Rønner ved Proviantgaarden, der bl. a. have været brugte til Geværfabrik, og ligeledes et paa Statens Grund opført lille privat Fiskeriskur.

Der vilde derved fremkomme en pragtfuld Plads foran Rigsdagsfacaden, aaben helt ud mod Havnen, og ud imod hvilken Facaden vilde træde frem som et selvstændigt Hele af imponerende Skønhed.

Pladsen vilde omslutte det ny kongelige Bibliotek og give denne smukke Bygning værdig Omgivelse og lettet Adgang; den vilde til Sydside have Christian den Fjerdes smukke Tøjhusbygning og i sin Nordside den ret smukke gamle Proviantgaardsbygning, der vel i nær Fremtid skal inddrages under Ministerialbygningernes Komplex.

De Bygninger, der tænkes nedrevne, ere fuldstændig værdiløse og vilde til fremtidig Anvendelse koste saa meget at sætte i brugbar Stand, at man uden større Bekostning maatte kunne opføre ny Bygninger hensigtsmæssig indrettede andetsteds paa den rummelige Plads bag Tøjhuset.

Selve det kongelige Biblioteks gamle Bygning er jo ikke nogen smuk Bygning, og den er brandfarlig. Bibliotekssalen er imponerende i sin Længde, men ikke skøn; sit Værd faar den nærmest fra det om hele Salen løbende, paa Træsøjler hvilende Trægalleri. Men skulde denne Bygning, som antydtes, tages ind til praktisk Brug, da forsvinde jo baade Sal og Galleri, eller skal den bruges som Loft for Arkivsager, forsvinder jo ogsaa Herligheden.